

DIA MUNDIAL DE LES TELECOMUNICACIONS I LA SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

Palau del Parlament, 14 de maig de 2009

Il·lustres membres de la Mesa, senyores diputades, senyors diputats, senyor degà del Col·legi Oficial d'Enginyers de Telecomunicació de Catalunya, senyor degà del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Telecomunicació de Catalunya, president de l'Associació Catalana d'Enginyers de Telecomunicació, senyores, senyors, molt bon dia a tothom.

Em plau donar-los la benvinguda a aquesta casa, el Parlament de Catalunya, com bé saben la seu del nostre poder legislatiu, i presentar aquest acte que commemora el Dia Mundial de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació, un sector que, com més tard tindrem l'oportunitat d'analitzar a la taula rodona, que moderarà el periodista senyor Manuel Campo Vidal, està cridat a convertir-se en un dels motors que poden ajudar els països a remuntar la crisi econòmica i a donar l'embranchida necessària a l'economia global.

(...)

Albert Einstein definia així la crisi: “És la millor benedicció que pot succeir a les persones i als països, perquè la crisi porta progressos. La creativitat neix de l'angoixa, com el dia neix de la nit obscura. És en la crisi que neixen la inventiva, els descobriments i les grans estratègies. Qui supera la crisi se supera a si mateix. Però qui atribueix a la crisi els seus fracassos i les seves penúries violenta el seu propi talent i respecta més els problemes que no les solucions. La vertadera crisi és la crisi de la incompetència. Parlar de crisi és promoure-la, però callar en la crisi és exaltar el conformisme. En comptes d'això treballem dur. Acabem d'una vegada la crisi amenaçadora, que és la tragèdia de no voler lluitar per superar-la.”

Diumenge, 17 de maig, se celebra arreu del planeta el Dia Mundial de les Telecomunicacions i la Societat de la Informació, i per aquest motiu avui acollim aquest acte i a continuació, com ja he dit, la taula rodona que porta per títol “Les telecomunicacions i les tecnologies de la informació, motor per impulsar l'economia”.

Em va semblar adient, quan vaig conèixer el tema de debat que proposàvem per enguany, el paper que poden i han de tenir les noves tecnologies de la informació en la recuperació econòmica, començar amb aquestes paraules d'Albert Einstein, que fan pensar, que de fet que no tenen cap altra intenció que fer de la necessitat virtut i que enfoquen amb visió i esperit optimista una situació difícil i complicada.

Abans de res, però, i aprofitant avui la seva presència, permetin-me que expressi una vegada més la voluntat de renovar públicament el compromís del Parlament amb el debat que es genera al voltant de les telecomunicacions i d'internet, però sobretot amb el debat de la importància estratègica, tecnològica, social i econòmica que les TIC tenen per al present i per al futur del país.

Vull recordar que una de les funcions del Parlament és vetllar perquè les lleis preservin els drets i les llibertats dels ciutadans i, pel que fa al cas, garanteixin l'alfabetització digital, l'accés del conjunt de la ciutadania a les noves eines socials i el desenvolupament de la societat del coneixement.

Catalunya sempre ha estat pionera en innovació i coneixement, i cal seguir perseverant perquè així sigui i perquè puguem situar-nos entre els països europeus capdavanters en la utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació.

I ara és una bona oportunitat. Ho és perquè ens trobem immersos en uns moments de grans canvis, i necessitem modificar dinàmiques i plantejar-nos una manera diferent de relacionar-nos amb la societat, perquè així ens ho demana, però també una manera distinta d'interpretar i fer economia, fer educació i, per descomptat, fer política. I això no és fàcil, en sóc plenament conscient, ho sabem. No és fàcil perquè qualsevol canvi és complex, i de vegades fins i tot traumàtic, ja que representa la posada en comú d'una multiplicitat de realitats i de diferents visions que es poden arribar a trobar amb l'ús de la paraula, el diàleg raonat, la discussió argumentada.

Per això, en tot aquest procés, complex però indispensable, la participació i les noves formes de relació amb la ciutadania són claus. Però, què és el que canvia? Canvia, per exemple, que el ciutadà deixa de ser aquell usuari passiu que rebia la informació i es converteix avui en un usuari actiu que pren iniciatives, que debat, que opina, que qüestiona. I aquest és el veritable canvi de fons, el d'anar incorporant aquesta nova cultura en tots els àmbits aprofitant la intel·ligència col·lectiva i la saviesa de la gent per compartir el coneixement.

Internet no és només un motor de desenvolupament social i econòmic. També és un factor de transformació de la societat i de tot el que l'envolta, de les empreses també. Fa uns dies llegia un article de Pau Herrera, fundador i director general del Grup BPMO, grup de comunicació empresarial, i membre del Cercle per al Coneixement, que deia: "A poc a poc canvia la manera a través de la qual les entitats es comuniquen i interactuen amb els seus públics, ja siguin clients, proveïdors, empleats, accionistes o mitjans de comunicació." En aquest nou marc moltes empreses han sabut reaccionar i comencen a tenir en compte que els consumidors assumeixen a una velocitat de vertigen aquestes noves eines de comunicació i informació.

Permetin-me'n alguns exemples que em fa l'efecte que són prou explícits. Els últims mesos –mesos, eh?– els internautes han penjat més de 100 milions de vídeos a YouTube, 150 milions de fotos a la xarxa social d'intercanvi de fotografies Flickr, han creat més de 60 milions de blocs i han publicat prop d'un milió i mig d'articles a Viquipèdia. Així, doncs, per a l'economia, per a les empreses, aquesta nova dimensió, el web 2.0, ofereix nous canals per escoltar què diuen els clients i els clients potencials sobre el seu producte, i si ho consideren oportú fins i tot els poden arribar a oferir converses directes, una relació absolutament directa amb ells. Dit d'una altra manera: les noves eines socials afavoreixen nous estadis de comunicació, tots molt interessants, ja que permeten desenvolupar estratègies de comunicació més flexibles i menys jeràrquiques entre les entitats i els seus clients.

I en aquest nou context de participació les estratègies de comunicació empresarial seran cada cop més processos oberts i col·laboradors entre diversos col·lectius de consumidors, líders d'opinió i xarxes socials, entre d'altres.

Tanmateix, aquesta nova manera de pensar, de comunicar-nos, d'afavorir el debat col·lectiu, aquesta democràcia deliberativa, l'intercanvi de talent, es reflecteix avui, ja, en milers de projectes empresarials que miren d'afrontar la crisi amb tenacitat, amb perspicàcia, amb perseverança, uns valors que sempre han acompanyat la imatge i la manera de fer i de ser del catalans.

Marc Vidal, un bloqueig de referència a l'hora de parlar d'eines 2.0 i de quin en pot ser l'impacte en l'economia global, afirma que "els directius i emprenedors que sàpiguen orientar el rumb de les seves companyies per aquest camí podran enfrontar-se als reptes del futur immediat". I jo no solament hi estic d'acord, sinó que

aquesta afirmació es pot extrapolar a qualsevol àmbit, també el polític, òbviament, i a qualsevol empresa o institució. Per tant, també al Parlament.

I atès que he esmentat el Parlament, la cambra legislativa, permetin-me que faci un parell de reflexions molt ràpides per acabar. La primera és que al Parlament fa temps que ens creiem aquest canvi que experimenta la societat, i que en conseqüència treballem de valent per acompanyar-lo, també per liderar-ne alguns aspectes en l'àmbit parlamentari, en l'àmbit de les institucions públiques. En aquest sentit el nostre gran objectiu és esdevenir un parlament transparent, obert, accessible a la ciutadania a la qual representem, però també per la qual treballem. Així, el que ens hem proposat a partir d'intentar aplicar totes aquestes noves eines al Parlament és aprofitar els mecanismes de sindicació de continguts propis del web 2.0 per portar la informació del Parlament a totes les plataformes que sigui possible. Per tant, l'objectiu que busquem és crear un espai de democràcia deliberativa i fer-ho mitjançant un catàleg d'eines i iniciatives que en el fons permeten afavorir el que és el diàleg entre ciutadans i polítics, cosa que avui sembla tan complicada.

Sóc conscient que les institucions públiques hem de portar aquest debat una mica més enllà i que hem posar totes les eines per facilitar aquest canvi. Hem de donar suport, per exemple, a les propostes d'internacionalització per a empreses tecnològiques, hem de saber difondre estratègies i accions per aprofitar les noves eines com a canals de promoció internacional i hem de donar suport també a una xarxa de centres d'innovació que afavoreixi el traspàs de l'economia productiva a l'economia del coneixement per tal que les tecnologies de la informació i la comunicació es tradueixin en un augment del rendiment i la productivitat empresarials.

Ho repeteixo: el d'ara és un moment clau, un moment en què hem de decidir quin país volem per al futur, pels als nostres fills, quina Catalunya somiem per a aquest nou cicle. Dit d'una altra manera: quin camí proposem perquè Catalunya continuï essent un país pròsper, pioner, creatiu, on les persones visquin cada dia millor, i què podem fer cadascú de nosaltres, des dels nostres respectius àmbits, per aconseguir-ho.

Catalunya és la seva gent. Per tant, més que mai, les eines de la xarxa, i de la xarxa social especialment, ajuden que tothom que vulgui pugui implicar-se directament en la construcció nacional, en la construcció d'aquesta nació catalana del segle XXI. Si

entre tots som capaços d'anar-nos emmotllant a aquesta nova situació i fem que la socialització de la nova societat del coneixement arribi a tothom per igual, sense exclusions, posarem unes bases prou sòlides per a la construcció del país, una Catalunya acollidora, treballadora, innovadora, moderna, solidària, oberta, ben situada estratègicament i tecnològicament, amb capacitat de lideratge i plena d'oportunitats.

Moltes gràcies per la seva atenció.